

Хрипко Людмила Володимирівна,
кандидат наук з фізичного виховання та спорту,
завідувач кафедри

Ластовкін Владислав Анатолійович,
старший викладач кафедри фізичного виховання
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Фізичне виховання відіграє важливу роль у формуванні молодого покоління, зміцненні і збереженні його здоров'я, підготовці до майбутньої професійної діяльності та захисту Батьківщини.

За даними багаточисельних досліджень продовжує залишатися гострою проблема правової організації фізичного виховання у вищій школі.

На необхідність впровадження нового змісту, форм і методів фізичного виховання студентської молоді вказує й зниження спортивних показників на змаганнях та негативне ставлення до самостійних занять фізичними вправами. Соціологічні дослідження та статистичні показники Державного комітету України з питань фізичної культури і спорту засвідчують, що 90% студентів мають відхилення у стані здоров'я, 50% - незадовільний рівень фізичної підготовленості, 18% - не можуть займатися фізичними вправами за станом здоров'я [3, с.83].

Ситуація у сфері фізичної культури та спорту залишається достатньо не простою. Найбільш гострою проблемою є низький рівень залучення студентів до активних занять фізкультурно-оздоровчої спрямованості. За цим показником Україна суттєво поступається провідним країнам Європи: Фінляндії, Швеції, Великобританії, Чехії, Німеччині та деяким іншим. Світовий досвід засвідчує (дослідження соціологів, медиків, геронтологів), що оптимальна рухова активність упродовж усього життя кожної людини – найефективніший засіб профілактики захворювань та зміцнення здоров'я. За очікуваною тривалістю життя населення України посідає одне з останніх місць в Європі

На сучасному етапі розвитку українського суспільства зберігається актуальність всебічної підтримки сфери фізичної культури і спорту з боку держави. Такий стан речей унормований чинним законодавством. Пріоритети державної політики висвітлювались у відповідних законодавчих та нормативно - правових актах: законах, указах Президента, постановах Верховної Ради України та Кабінету Міністрів, наказах та нормативно-методичних документах.

Указ Президента України № 42/2016 "Про Національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова ак-

тивність – здоровий спосіб життя – здорова нація" і лист Міністерства освіти та науки України від 23 лютого 2016 р. № 1/9-97 "Щодо підготовки до проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості студентів", Закон України "Про фізичну культуру і спорт" прийнятий у грудні 1993 року. Вони визначають цінність фізичної культури і спорту для здоров'я, фізичного і духовного розвитку населення, утвердження міжнародного авторитету України у світовому співтоваристві. Ці законодавчі акти визначають загальні правові, соціальні, економічні і організаційні основи фізичної культури і спорту в Україні, участь державних органів, посадових осіб, а також підприємств, установ, організацій, незалежно від форм власності, у зміцненні здоров'я громадян, досягненні високого рівня працездатності та довголіття засобами фізичної культури і спорту. В законах наголошується, що держава створює умови для правового захисту інтересів громадян у сфері фізичної культури і спорту, розвиває фізкультурно-спортивну індустрію та інфраструктуру, заохочує громадян зміцнювати своє здоров'я, вести здоровий спосіб життя [1, с.6].

Але нам уявляється, однією з проблем, є дезінтеграція системи державного управління фізичною культурою і спортом. Багато в чому ця проблема визначається недосконалістю законодавства в галузі фізичної культури та спорту, що не дозволяє уникнути розбіжностей і протиріч між центром та регіонами, між державними і громадськими організаціями та об'єднаннями (федераціями з відповідних видів спорту) і найголовніше між конкретною людиною та державними органами

Зрозуміло, що законодавство й управлінські методи у сфері фізичної культури та спорту необхідно удосконалювати. В сучасних умовах вони повинні сприяти формуванню належних умов в першу чергу для організацій, що реалізують програми розвитку фізичної культури та спорту серед студентській молоді. Органи вдали повинні створити умови, що дають можливість спонсорам та інвесторам направляти кошти на будівництво нових об'єктів і закупку спортивного інвентарю [2. с.5].

1. Корж В.П. Нормативно-правове та організаційно-управлінське забезпечення розвитку фізичної культури і спорту в Україні В.П. Корж, Ю.О. Павленко, М.В. Дутчак, О.К. Артем'єв, В.П. Карленко, В.О. Дрюков // Актуальні проблеми фізичної культури і спорту. - 2006. - №10. - С. 4-12.

2. Нікітенко С. В., Ефективність державного управління фізичною культурою та спортом в Україні // Актуальні проблеми державного управління Зб. наук. праць. - К.: Науковий світ, 2016.-№1(49).-С.1-6.

3. Хрипко Л.В., Упровадження оздоровчо-спортивних заходів в побут студентської молоді, як фактор здорового способу життя. Н.Г. Чекмарьова, В.А Хаджинов., Л.В. Хрипко.// Всеукраїнська науково-практична конференція "Фізичне виховання та спорт у вищій школі. За здоровий спосіб життя". – Запоріжжя, ЗНТУ. – 2005. – С.82-84.